

Το Πάσχα των Ελλήνων υπό το Αυστραλιανό βλέμμα

Για την Αυστραλιανή κοινωνία του 2018, το Πάσχα των Ορθοδόξων είναι – σε κάποιο βαθμό – γνωστό. Διαχρονικά, πριν από την εποχή της μαζικής μετανάστευσης και του μαζικού τουρισμού στον ελληνικό χώρο, πως άραγε έβλεπαν οι Αυστραλοί το Πάσχα των Ελλήνων;

Σήμερα, το αρνί στη σούβλα, τα κουλουράκια, ο Επιτάφιος της Μεγάλης Παρασκευής και η Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως έχουν γίνει τα κύρια χαρακτηριστικά του Πάσχα των Ελλήνων στην αντίληψη των κατοίκων των Αντιπόδων. Μέχρι και οι αλυσίδες των υπεραγορών (Aldi, Coles και άλλοι) προβάλλουν διαφημιστικά τα απαραίτητα προϊόντα του πασχαλινού τραπέζιου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα το άρθρο «Πάσχα στην Αθήνα», δημοσίευμα της εφημερίδας Maitland Daily Mercury, στην βόρεια Νέα Νοτίου Ουαλία (Δευτέρα 30 Μαρτίου 1896). Με την ευκαιρία της έναρξης των πρώτων σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα εκείνες τις ημέρες, το αναγνωστικό κοινό της κωμόπολης αυτής διάβαζε – μεταξύ άλλων:

«Αργά το βράδυ του Σαββάτου γίνεται η πραγματική πασχαλιάτικη εορτή. ...Καθώς πλησιάζουν τα μεσάνυχτα και η Λαμπρή διαδέχεται την τελευταία ημέρα της Τεσσαρακοστής, ο Μητροπολίτης, στολισμένος με αργυρά και χρυσά άμφια, με τη μήτρα του, την αργυρή Βίβλο και την επισκοπική ποιμαντορική ράβδο ανεβαίνει στο βήμα, έξω από την εκκλησία και ανακοινώνει στους παραβρισκόμενους τα νέα: Χριστός Ανέστη!

«Εντός ενός λεπτού όλες οι καμπάνες κτυπούσαν, μακριά και κοντά. Ορχήστρες άρχιζαν να παίζουν, πυροβολούσαν με τα όπλα, ανέβαιναν οι ρουκέτες, άναβαν τα πυροτεχνήματα και η λάμψη των κεριών απλωνόταν από σπίτι σε σπίτι μέχρις ότου ολόκληρη η πόλη είχε ζωντανέψει με ήχο και φωτιά.»

«Το Πάσχα των Ελλήνων σε Αθήνα και Μελβούρνη» ήταν ο τίτλος άρθρου του Henry C.J. Lingham στην εφημερίδα της Μελβούρνης Table Talk (26 Απριλίου 1900). Εξηγεί με λεπτομέ-

AUSTRALIAN WAR MEMORIAL

ρεια διάφορα έθιμα τα οποία γνώρισε στην Αθήνα, δηλώνοντας ότι συναγωνίζεται το Καρναβάλι της Βενετίας σε φαντασμαγορία.

Ο Lingham έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στην Μεγάλη Παρασκευή, λέγοντας ότι:

«Η Λατινική Εκκλησία έχει επιλέξει για την δική της Μεγάλη Παρασκευή μία ατμόσφαιρα σκοταδιού και μαυρίλας – η Ελληνική μία φωτεινή και γεμάτη χρώματα. Τέτοια είναι η διαφορά αντίληψης για την σταύρωση να και οι δύο αντιλήψεις αντανακλούν το πένθος.»

Ο Lingham κλείνει το άρθρο του με ένα επίκαιρο για την εποχή σχόλιο: «Στην Μελβούρνη αυτή και την προηγούμενη εβδομάδα γίνονται παρόμοιες τελετές με αυτές τις οποίες περιέγραψα από τον πατέρα Αθανάσιο Καντόπουλο, όσο το επιτρέπουν οι συνθήκες στο προσωρινό οίκημα που στεγάζει την Εκκλησία του απέναντι από το Μέγαρο του Θησαυροφυλακίου.»

Την εποχή εκείνη ο πρώτος Ορθόδοξος ιερός ναός της Μελβούρνης – ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου – ήταν υπό ανέγερση, εν μέσω σοβαρών διαμαχών μεταξύ του π. Καντόπουλου και ηγετικών στελεχών της Κοινότητας.

Είναι παλαιά παράδοση ο αυστραλιανός τύπος να αναδημοσιεύει ανταποκρίσεις Βρετανικών έντυπων. Έτσι ήταν και το άρθρο «Πάσχα στην Κρήτη», της εφημερίδας Muswellbrook Chronicle (στη βόρεια Νέα Νοτίου Ουαλία, Σάββατο 31 Ιουλίου 1909) από την εφημερίδα του Λονδίνου Westminster Gazette.

Το 1909 το Πάσχα των Ορθοδόξων συνέπεσε με αυτό των Δυτικών. Αφού αναφέρθηκε διεξοδικά στα διάφορα έθιμα των Κρητικών, ο ανταποκριτής από τα Χανιά έκανε και ένα γεωπολι-

τικό σχόλιο.

«Η Εκκλησία των Ελλήνων δεν διδάσκει ότι τα γεγονότα της Μεγάλης Παρασκευής είναι μοναχά τραγικά, και για αυτούς που κατανοούν τις απλές αλήθειες του Κρητικού Πάσχα δεν υπάρχει δυσαρμονία με την αίσθηση της επερχόμενης χαράς.»

Με έξυπνο τρόπο, ο αρθρογράφος ταυτίζει την χαρά της Αναστάσεως με την χαρά της απελευθέρ-

